

Werkstuk Natuurkunde Karper

Werkstuk door een scholier

4135 woorden

14 jaar geleden

★ 6,1

33 keer beoordeeld

Vak

Natuurkunde

Karper » Biologie

Gehoor

Het gehoororgaan van de karper bestaat uit drie elementen: het binnenste oor, de zeer gevoelige zijdestreep en het orgaan van Weber. Weber onderzocht reeds in 1820 het gehoororgaan van karperachtigen. Het bestaat uit een aantal kleine botjes die aan de ruggengraat verbonden zijn en direct doorlopen naar de schedel. Hierdoor worden het binnenste oor en de zwemblaas verbonden. Dit stelt de karper in staat om een hoge frequentie van geluidsgolven waar te nemen. Bij gevaar kunnen de karpers dan scholen te vormen ter bescherming. De zwemblaas heeft de functie van resonantiekamer. De botachtige verbinding tussen de zwemblaas en de schedel geven de geluiden door aan het binnenste oor. Door deze verbinding wordt het geluid versterkt en maakt dat de karper in staat is hogere frequenties waar te nemen dan andere vissen. Interessant is ook dat aan de hand van de gehoorbeentjes de exacte leeftijd van de karper kan bepaald worden.

Reuk en smaak

De karper kan op verschillende manieren in het water proeven en ruiken. Door de neusgaten - kleine openingen net onder de ogen - kan de karper water op snuiven. Hierdoor komt het water in een zeer gevoelig systeem terecht. Dit systeem bepaald of een opgeloste stof in het water afkomstig is van een goede of slechte voedselbron. De karper heeft in zijn mond ook zeer gevoelige chemische sensoren. Net zoals bij de mens werken de neusgaten en de mond van een karper dus samen. Voordat de karper het voedsel - dat hij op de bodem vindt - nog maar tot zich neemt heeft hij reeds alle informatie over de betreffende voedselbron verzameld. De wilde karper eet zowel plantaardig als dierlijk materiaal. In het laatste geval hebben we het over mosselen, slakken, wormpjes (tubifex) en natuurlijk ook muggenlarven. Met zijn kieuwen zuigt de karper water en voedsel in zijn mond. Al het niet verteerbare materiaal spuwt hij op diezelfde manier weer uit.

Zicht

Karpers kunnen met beide ogen opzij en naar boven kijken in een hoek van 49 graden. Alles wat buiten deze hoek valt is dus niet zichtbaar voor de karper. De karper heeft verschillende oogcellen waardoor hij alle kleuren kan zien die wij kunnen zien. Hier komt nog bij dat karpers ook nog kleuren uit het ultraviolet spectrum waarnemen die wij niet kunnen zien. Het zicht van de karper hangt wel sterk af van de

doorzichtigheid van het water. In troebel water met veel algen en wierdeeltjes ziet de karper heel slecht. Ook de lichtsterkte en invalshoek van het licht spelen een rol met betrekking tot het zicht van de karpers. In helders water - water met een doorzicht van meer dan een meter - heeft de karper een zeer goed gezichtsvermogen. Een karper kan echter - net als de meeste vissen - niet vooruitkijken. Als de karper dan iets wil zien dat zich voor hem bevindt moet de karper zich dwars draaien.

Tast

In de huid van de karper bevinden zich zenuwkanaaltjes die kunnen identificeren wat er in zijn omgeving gebeurt. De zenuwkanaaltjes lokaliseren zich in de zijdestreep (laterale lijn) die van de kop tot de staart loopt langs beide zijden van de vis. De kanaaltjes zijn gevuld met een bepaalde vloeistof en hebben langs de buitenzijde zeer kleine openingen (poriën). Deze poriën voelen de kleinste verandering in de waterdruk. Ook helpen ze de karper bij het zoeken naar voedsel en bij het ontwijken van gevaarlijke situaties zoals de nadering van roofvissen of duikers. De zijdestreep wordt ook gebruikt bij het vormen van scholen. Karpers communiceren dus wel degelijk met elkaar! Maar niet alleen de zijdestreep maar ook de voeldraden van de karper hebben een uiterst nauwkeurig tastzin. Zodra een karper voedsel vindt kan hij zijn voeldraden gebruiken om het voedsel aan te raken en te onderzoeken.

Karper » Soorten

Wilde karper

Wilde karper of boerenkarper is een slank gebouwde karpersoort die hierdoor erg snel en wendbaar in het water is. De boerenkarper is de oervorm van de karper en komt voornamelijk voor in natuurlijke waters zoals de poldergebieden.

Schubkarper

Schubkarper is het meest bekend bij karpervissers. Deze vis is afkomstig van de boerenkarper maar is iets minder slank. De schubkarper is net zoals de boerenkarper volledig geschubd met kleine ronde schubben. Er is weinig variatie te herkennen in het schubpatroon, hierdoor lijken ze erg op elkaar.

Spiegelkarper

Spiegelkarper is zeldzamer in België dan de schubkarper. De spiegelkarper is te herkennen aan het lage aantal schubben dat zich op het lijf bevindt. Meestal bevinden de schubben zich als kleine groepjes rond de staartwortel en de rugvin en enkele grote schubben verspreid over de zijflanken. Vroeger werd deze vis met zo min mogelijk schubben gekweekt omdat dit het schoonmaken voor consumptie vergemakkelijkte.

Rijekarper

Rijekarper is een variatie van de spiegelkarper maar is te herkennen aan een regelmatige rij spiegel-schubben over de zijlijn van de vis. Deze rij schubben loopt van de staartwortel totaan de kieuwdeksels. Onderzoek heeft uitgewezen dat deze karpersoort in groei meestal achterblijft ten opzichte van de andere karpervariaties.

Lederkarper

Lederkarper of naaktkarper is de zeldzaamste variatie van de karpervariaties. De lederkarper wordt gekenmerkt door een lijf met zeer weinig of geen schubben. Net zoals bij de rijenkarper zou de lederkarper niet zo snel groeien als de schub- en spiegelkarper.

Graskarper

De graskarper is een smalle, lange vis die niet echt op de gewone karper lijkt. De graskarper heeft, in tegenstelling tot de andere karpersoorten, geen bekdraden. De vis heeft een korte rugvin en een naar boven gerichte bek. De graskarper kan ongeveer 120 centimeter lang worden. Het maximum gewicht bedraagt ongeveer 40 pond.

Karper » Gedrag

Januari/Februari

Dit is geen gemakkelijke periode om karper te vangen. Het overgrote deel van de vissen bevindt zich namelijk in een passieve toestand. We kunnen zelfs spreken van een soort winterslaap. In deze periode van het jaar nemen de karpers slechts weinig voedsel tot zich. De karpers begeven zich gedurende deze tijd van het jaar voornamelijk in diepere gedeelten van het water.

Maart/April

De dagen beginnen te lengen en de nachten te korten, de watertemperatuur stijgt en de karpers worden stilaan weer actiever. In deze periode gaan de karpers weer azen. Het aasgedrag komt slechts langzaam op niveau. Het is dus aan te raden niet te veel te voeren in deze periode. Zodra de watertemperatuur boven de 10°C blijft beginnen de karpers te zoeken naar grotere hoeveelheden voedsel.

Mei/Juni

De warme watertemperatuur zet de karpers verder aan tot azen. Zodra de watertemperatuur ongeveer op 20°C constant blijft, gaan de karpers tot paaien over. In deze periode wordt het voedsel dat de karpervissers aanbieden meestal genegeerd.

Juli/Augustus

De karpers gaan zich nu volvreten met het oog op de winter. Aangezien ze een soort reserve willen aanleggen, kunnen ze bijna niet genoeg eten. Maar als de watertemperatuur boven de 25°C komt, staken ze hun zoektocht naar voedsel. De oorzaken hiervan zijn het gebrek aan zuurstof en de opslag van afvalstoffen in het water. In de perioden dat de watertemperatuur zeer hoog is kunnen op dagen van sterke wind en regen op bepaalde plaatsen echte vreetpartijen plaatsvinden. De inbreng van zuurstof in het water door de wind en regen, maakt de karper weer actief.

September/Oktober

De watertemperatuur zakt en de vraag naar voedsel verminderd als het ware evenredig. Zodra het water weer een temperatuur heeft bereikt van onder de 10°C houden de karpers op met azen. De kleinere karpers gaan vaak nog iets langer door dan hun grotere soortgenoten. Zakt de watertemperatuur echter onder de 6 à 8°C, dan zullen ook de kleintjes stoppen met azen.

November/December

De karpers nemen terug een passieve houding aan en nestelen zich op diepere plaatsen. Dit is in feite de start van de zogenaamde winterslaap waar al over gesproken werd in de maanden januari en februari.

Dit schetst een algemeen beeld van het gedrag van de karper. Echter met een beetje doorzettingsvermogen en de juiste aanpak is er gedurende de moeilijkere periodes ook nog wel een karper te verschalken.

Aas/Voer » Boilies

Inleiding

Boilies zijn er in allerlei soorten, maten, kleuren, geuren en smaken. Je kunt ze kant en klaar kopen of je kunt ze zelf maken. Door tijdgebrek vis ik de laatste jaren eigenlijk alleen nog maar met kant en klare boilies van diverse merken. Over het algemeen vang ik er goed mee. Het nadeel van kant en klare boilies is dat je zelf de samenstelling en dus ook de prijs niet kan bepalen. Algemeen gezien kun je een onderscheid maken tussen zoete boilies en boilies op basis van vismeel. Beide soorten hebben reeds goede resultaten geleverd. Boilies zijn zeer handig om mee te voeren omdat ze het nodige gewicht hebben om verre afstanden mee te werpen. Een werpbuis, of katapult is hierbij een ideaal hulpmiddel. Hieronder zal ik nog wat extra informatie geven over hoe je zelf boilies kan maken.

Selfmade boilies

Hier zijn enkele recepten, de bereidingswijze vind je onderaan.

- 3 Eieren
- 150 g Molenaar 7 granen
- 150 g Griesmeel
- 100 g Maismeel
- 100 g Wouwbloem
- 50 g Tarwezemelen
- 50 g Paneermeel
- 200 g Multi-Fruits Mix
- 700 g Carp's
- 100 g Yellow Star Blend
- 1 el Liver Powder
- 6 ml Sweet Taste Liquide
- 6 ml Juicy Peach
- 150 g Tarwemeel-volkoren
- 150 g Maismeel
- 60 g Trouvit
- 50 g Aardappelmeel
- 25 g Tarwekiemen
- 25 g Soja-volvet
- 20 g Ei-albumine

- 10 g Becelolie
- 5 g Voedingsgist
- 3 Eieren

Als je zelf boilies wilt maken moet je beginnen met een keuze te maken welke boilie gemaakt zal gaan worden. Eerst weeg je alle ingrediënten nauwkeurig af en zeef ze boven een emmer. De grove stukjes verwijder je uit de zeef. Als je eventueel vogelzaad gebruikt bij je boilies kan je dat best toevoegen na het zeven. De eieren kluts je in een kom, apart van de gezeefde ingrediënten. Voeg eventueel nog kleurstoffen en flavours toe en mix het geheel goed door elkaar. Voeg nu beetje bij beetje de boiliemix door de eiermix heen. Kneed en mix nu alles door elkaar totdat er een glade deegbal ontstaat. Laat de boiliemix ongeveer 10 minuten rijzen. Op die manier krijg je een hardere boilie die beter hecht. Maak van het deeg lange worsten van ongeveer een vinger dik. De dikte van de worst bepaalt ook de dikte van de boilie. Leg de worsten nu een voor een op de boilietafel en draai er mooie ronde balletjes van. Laat een grote pan met water koken. Gooi dan de boilies in het kokende water en dompel ze allemaal onder. Laat het water koken, totdat alle boilies aan de oppervlakte drijven. Haal de boilies uit de pan, leg ze op een droge theedoek uit te dampen. Laat de boilies tenminste 1 nacht op een droge maar goed ventilerende plaats drogen. Verpak de boilies de volgende dag en ze kunnen de vriezer of direct het water in.

Aas/Voer » Partikels

Inleiding

Partikels omvatten allerlei zaden, granen, bonen, noten. Maïs, kikkererwten, hennep en tijgernoten zijn enkele goed vangende voorbeelden. Met grote partikels kan je hetzelfde vissen als met boilies, terwijl de kleinere soorten partikels vooral dienst doen als ondersteunend voer. Een goed voorbeeld hiervan is duivenvoer.

Partikels hebben voornamelijk een grote aantrekkingskracht omdat ze een massale aanwezigheid van kleine aasjes op een bepaald oppervlak vormen. Karpers zijn er verzot op, maar ook vele andere vissoorten. Daarom zijn ze voor het opzetten van een voercampagne minder geschikt. Tijgernoten daarentegen, die vrijwel uitsluitend door karpers gegeten worden, zijn daarvoor beter geschikt. Tijdens het vissen zijn ze wel goed bruikbaar. Onthoud dat de kleine vissen ook de aandacht trekken van de grote. Een nadeel van partikels is dat ze over het algemeen vrij licht zijn en daardoor moeilijk op afstand te voeren. Met een katapult is tot op ongeveer 25 meter nog te voeren. Handiger is een voerschip om grote hoeveelheden snel te voeren. Wanneer je verder uit de kant wil voeren is een bootje onmisbaar.

De meeste partikels moeten eerst geweekt worden en vervolgens gekookt. Afhankelijk van de soort 6-24 uur weken en 8-45 minuten koken. Zorg dat je de partikels onder voldoende water zet tijdens het weken. Droge partikels nemen heel wat vocht op en zwellen enorm. Partikels kun je prima invriezen, doe dit samen met wat kookvocht. Op die manier heb je altijd een voorraadje staan.

Partikels kun je net als boilies van een geur en/of kleur voorzien. Maar bedenk wel dat de meeste partikels het beste weken zonder toevoeging. Kikkererwten zijn hiervoor het beste geschikt en tal van variaties mogelijk. Denk maar eens aan een rode kikkererwt met een aardbeien smaak etc. Lees hieronder voor de juiste bereidingswijze. Tip: het toevoegen van suiker of zout verhoogt de aantrekkingskracht van de meeste partikels. Hieronder worden enkele voorbeelden van partikels uitgebreid besproken.

Maïs

Bereiding en gebruik maïs: Je kunt maïs zelf kopen in bijna iedere supermarkt (in blik), maar je kunt het ook zelf weken. Als je ervoor kiest om maïs zelf te weken, hou dan rekening met een weektijd van minimaal 24 uur, maar beter is het 48 uur te laten weken. Daarna moet het nog 20-30 minuten koken. Want als je dat niet doet, dan kan het nog uit gaan zetten in de darmen van de karper en dat zorgt voor de nodige problemen voor de karper. De karper kan er zelfs dood aan gaan, dus laat de maïs altijd 24 uur weken en kook het daarna een half uur. Want je wilt toch niet op je geweten hebben dat jij een mooie karper hebt gedood, dat zou zonde zijn.

Tijgernoten

Bereiding en gebruik tijgernoten: Tijgernoten zijn een verhaal apart. Het valt niet te ontkennen dat tijgernoten in vele gevallen een superieur karpersaas zijn. Misschien is het de knapperige notige smaak of de onregelmatige vorm. Wanneer ze eenmaal aan dit aas gewend zijn, kunnen de karpers er nog maar moeilijk afblijven. Tijgernoten werken natuurlijk niet op alle wateren even goed. Tijgernoten doen het vooral goed op wateren waar veel (met boilies) wordt gevestigd en op wateren met een overvloed en natuurlijk voedsel.

Tijgernoten kun je het beste bereiden als volgt: Het koken dient alleen om ze veilig aan te bieden aan de karpers. Als de karper de ongekookte tijgernoten opeet, dan zetten ze uit in de maag en dat kan rampzalige gevolgen hebben voor de karper. Om tijgernoten klaar te maken laat u ze minimaal 24 uur weken in koud water en kook ze daarna nog ongeveer 30 minuten. Tip: bewaar de tijgernoten in hun kookvocht. Na het koken zijn de tijgernoten nog een paar dagen houdbaar.

Hennep

Bereiding en gebruik hennep: Dit is werkelijk een schitterend zaad wat vaak door de karpervissers wordt vergeten, omdat hennep bij witvissers zeer populair is. Hennep is een zaad waarop karpers verzot zijn. Samen met tijgernoten zou ik dit partikel op ieder water met vertrouwen gebruiken. Ik weet zeker dat de karpers op de meeste waters erin geïnteresseerd zijn, dus als het aas hen goed zichtbaar aangeboden wordt, zult u er succes mee boeken. Hennep is echter moeilijk als haakaas te gebruiken (te klein) en daarom doet het vooral dienst als ondersteunend voer.

Hennep kun je het beste bereiden als volgt: Week eerst de hennep gedurende ongeveer 12 uur en kook hem in een diepe pan met water. Laat hem maximaal 60 seconden koken en giet hem dan samen met het water in een emmer. Zodra de witte kiemen uit de zaden komen is het klaar voor gebruik. Laat hem nog eens 12 uur in dit water weken.

Kikkererwten

Bereiding en gebruik kikkererwten: Kikkererwten is in de begin jaren negentig een erg populaire partikel geweest, maar de laatste tijd wordt onder andere door de enorme stijging van populariteit van de tijgernoot de kikkererwt vaak een beetje vergeten door een hoop karpervissers. Daarom kan deze partikel op een hoop wateren voor goede vangsten zorgen!

De bereiding dient op de volgende manier te gebeuren: laat ze minimaal 12 uur weken en kook ze ongeveer 30 minuten. Kikkererwten is zo'n beetje de enige partikel waar je geur en/of kleur kan voegen. Als je kleurstoffen toe wilt voegen doe je dit tijdens het koken. Door ze te kleuren (of eventueel een flavour toe te

voegen) werken ze ook dressuurdoorbrekend op wateren waar gewone kikkererwten al uitgevist zijn. Enig nadeel is dat brasems ook graag een kikkererwtje lusten en al helemaal die geflavourde!

Duivenvoer

Bereiding en gebruik duivenvoer: Duivenvoer is een mengsel van allerlei zaden en granen (o.a.: maïs, kikkererwten, haver, zonnebloempitten, hennep) en is te koop bij groothandels in diervoeders. Vanwege de verschillen in grote en de vele kleine zaden is dit op erg veel wateren een killer! Je kan op je hair maïs of kikkererwten doen als je boven een bed van duivenvoer vist, maar je kan er ook prima met een boilie vissen, al zou ik er dan wel wat boilies doorheen voeren.

Duivenvoer kun je het beste bereiden als volgt: een dagje laten weken, en vervolgens een halfuurtje koken. Na het koken kan je het het beste laten staan in het kookvocht, zodat het maximaal uitzet. Vanwege het fijne structuur zal je een (voer)boot of een spod nodig hebben om het op afstand te voeren. Enige nadeel is dat het heel witvisgevoelig is, maar witvis trekt op zijn beurt ook weer karper aan, vergeet dat niet!

Techniek » Afstandvissen

Inleiding

Afstandvissen is de meest gebruikte techniek om karper te vangen. Over het algemeen wordt het aas op lange afstand aangeboden. Vaak wordt hiervoor een bootje met elektrische motor of roeiboortje voor gebruikt. Tegenwoordig is ook hoe langer hoe meer het gebruik van een radiografisch bestuurbaar bootje algemeen aan het worden. Afstandvissen is een passieve vorm van karpervissen maar het levert wel bijna altijd vis op.

Materiaal

Het basisprincipe van afstandvissen is een hengel van 2 tot 3 lbs, voorzien van een middelzware tot zware molen met een slip en baitrun. Een lijndikte van ongeveer 35/00 volstaat. De lijn wordt voorzien van een stuk lood variërend van 60 tot 150 gram met daaronder een onderlijn en een haak. Een baitrunner molen is een molen die buiten een gewone slip ook een zogenaamd vrijloopsysteem heeft. Dit vrijloopsysteem wordt ingeschakeld als de hengel in de steun ligt. De karper kan dan vrij draad van de molen afhalen als hij zichzelf gehaakt heeft. De onderlijn wordt meestal geknoopt van een soepel gevlochten lijn, maar nylon kan ook. Omdat een aanbeet soms lang op zich laat wachten, gebruiken de meeste karpervissers elektronische beetverklikkers (vaak gecombineerd met swingers, om een terugloper waar te nemen). Het aas komt aan een los draadje onder de haak te hangen. Dit is ontstaan doordat er met hardere aassoorten gevist werd om selectiever op karper te kunnen vissen. Karpers bezitten namelijk over keeltanden en kunnen daarmee voedsel vermalen terwijl brasems en voorns geen keeltanden hebben. Als aas worden meestal boilies verkozen maar ook tiggernoten zijn erg populair.

Aan de waterkant

Bij het aankomen aan de waterkant installeren we eerst al onze spullen. Bij het afstandvissen gaat het hier vaak om een hele hoop materiaal. Tentje, stretcher, stoel, tafel, rodpod, 2 tot 4 hengels, enzovoorts. Vaak is de stek waar gevist zal worden al enkele dagen op voorhand vastgelegd. Vaak is daar dan ook op voorhand al een voerplek klaargemaakt. Dit trekt om te beginnen de vissen naar je stek maar op deze

manier leren de vissen je aas ook kennen. Ook grotere vissen gaan het aas tot zich nemen na enkele dagen voeren. Na het uitvaren of ingooien van de lijnen is het afwachten geblazen. Soms kan een aanbeet snel volgens maar het kan ook dagen duren. Bij een beet is het in alle geval dolle pret en afwachten tot de karper in het net zien om de grote en het gewicht te kunnen meten.

Techniek » Penvissen

Inleiding

Penvissen is eigenlijk een totaal andere manier van vissen dan afstandvissen. Het lood maakt hier plaats voor een pen of dobber. Penvissen is net als drijvend vissen een actieve vorm om karper te vangen. Men kan heel het jaar door penvissen maar vooral in de lente en zomerdagen is het zeer aangenaam, als de temperaturen wat hoger zijn. Bij penvissen heb je niet veel materiaal nodig en je kan dus indien nodig gemakkelijk naar een andere stek verkassen. Al bij al is penvissen nog eens leuke variatie op het standaard afstandvissen op karper.

Materiaal

We hebben een penhengel nodig van ongeveer 4 meter en een stijfheid van 2 lbs. Een molen met een goed afstelbare slip. De draad die we gebruiken hangt af van de mogelijke grote van de vissen die het water bezetten. Op water waar karpers zwemmen tot zo'n 6 kilo volstaat 25/100 wel. Op water waar vissen zwemmen van 10 kilo en meer raad ik toch zeker 35/100 aan. Op de lijn wordt een pen of dobber bevestigd met voldoende drijfvermogen en werpgewicht. Enkele knijploodjes zijn handig om de dobber op goede hoogte uit te pijlen. Onderaan wordt een haak bevestigd. rechtstreeks op de lijn ofwel met een onderlijn die 5/100 dunner is dan de bovenlijn. Als aas gebruiken we voornamelijk maïs. Enkele andere goede aassoorten voor penvissen zijn: hennep, maden, kleine pellets, harde maïs en kaas. We hebben ook nog een goed schepnet nodig en een onthakingsmat. Als ik met de pen ga vissen neem ik zo weinig mogelijk materiaal mee omdat je jezelf op die manier gemakkelijk kan verplaatsen.

Aan de waterkant

Als je aan de waterkant aankomt houd je je best zo rustig mogelijk want de karper is vaak schuw. Vermits we over het algemeen niet ver uit de kant vissen met de pen moeten we daar wel rekening mee houden. Draag ook liefst een zo onopvallend mogelijke outfit zodat je de karpers zeker niet afschrikt. Voer eerst wat lokvoer, of particles op op een veelbelovende stek zoals rietkragen, leliebedden, overhangende struiken en bomen. Werp daarna de beaasde haak in de voerplek. Houd de pen nu goed in het oog en wacht op de eerste aanbeet van de karpers. Als de pen ondergaat of plots omhoog schiet sla dan aan. Het gebeurt al eens dat je tijdens het penvissen nogal veel last hebt van brasem en andere witvis. Het is dan aan te raden om met een grotere haak te vissen of om eens een harder aas te gebruiken zoals tijgernoten of harde maïs.

Techniek » Drijvend vissen

Inleiding

Drijvend vissen kan vooral in de zomer vaak wel vis opleveren terwijl de optonics stil blijven. Of er drijvend gevist kan worden hangt vooral van de weersomstandigheden af. Drijvend vissen heeft vooral succes op

warme, windstille, zomeravonden. Maar ook gedurende heel de dag kan de karper zich aan het oppervlak begeven. Op mooie zomerdagen ligt de karper vaak net onder het oppervlak wat te zonnen. Voor wat er op deze dagen op de bodem gebeurt heeft de karper weinig interesse. We moeten zijn aandacht dus op een andere manier trekken. Drijvend vissen is een goede optie.

Materiaal

Eerst en vooral hebben we een penhengel nodig van ongeveer 4 meter en een stijfheid van 2 lbs. Een molen met een gemakkelijk afstelbare slip. De draad die we gebruiken hangt af van de mogelijke grote van de vissen die het water bezetten. Op water waar karpers zwemmen tot zo'n 6 kilo volstaat 25/100 wel. Op water waar vissen zwemmen van 10 kilo en meer raad ik toch zeker 35/100 aan. Op de lijn wordt enkel een haak bevestigd. Extra lood of andere verzwaren zijn overbodig. Op de haak wordt een stevige broodkorst gezet, die we eerst even nat maken alvorens uit te werpen, op die manier creëren we wat extra werpgewicht. Enkele goede aassoorten voor drijvend vissen zijn: turksbrood, droge honden- of kattenbrokken, ..., gewoon wit of bruin brood werkt trouwens ook prima. Neem liever wat te veel aas mee dan te weinig want als je last hebt van eenden of iets in die aard, gaat je voer er snel door. We hebben ook nog een goed schepnet nodig en een onthakingsmat. Als ik drijvend vis neem ik zo weinig mogelijk materiaal mee omdat je jezelf op die manier gemakkelijk kan verplaatsen.

Aan de waterkant

Houd je vooral heel rustig aan de waterkant want de karper is vaak erg schuw. Voer eerst wat broodkorsten op veelbelovende stekjes zoals rietkragen, leliebedden, overhangende struiken en bomen, Houd de voederplekjes goed in het oog en wacht tot dat de eerste karper zich heeft laten opmerken. Nu de karper aanwezig is moeten we de korst die aan onze haak hangt bij de vis brengen. Om de vis niet af te schrikken werp ik mijn korst altijd voorbij de plaats waar de karper zich bevindt. Dan laat je het aas heel rustig terugkomen tot dat het tussen het gevoerde brood ligt. En nu wachten maar. Laat de adrenaline maar stijgen! Als de karper er met jou aas vandoor gaat, wees dan niet te snel, wacht even tot de lijn strak loopt. Als je zeker weet dat de karper het aas goed heeft gepakt moet je aanslaan en de haak zetten. Na een voorzichtige dril, landing en terugzetting van de vis kan je best verkassen. De karper heeft in paniek de andere vissen weggejaagd en het kan soms erg lang duren voor dat de vissen terug komen. Zoek rustig een andere stek en je kan weer aan de slag.